

iPure^{cz}

Final Cut Pro #7 | Otec akumulátorů | Just Press Record
Aplikace na cesty | Stojí „prémium“ za to?

iPure.cz 296/2023, sedmý ročník | **Šéfredaktor a zakladatel:** Filip Brož
Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Jan Netolička, Karel Boháček,
Martin Adámek, Jakub Michlovský, Jakub Dressler, Michal Rada, Radim Kroulík
iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

Velké ticho před bouří

Editorial ■ Honza Březina

Na představení brýlí pro AR/VR od Applu jsme čekali doslova roky. Že se to blíží, bylo poznat již od začátku roku podle velmi hektické snahy konkurentů urvat z trhu co nejvíc před tím, než dorazí nový velký hráč. Na CES 2023 v lednu bylo toto téma jedním z nejsilnějších. V červnu přišlo velké oznámení a svět se rozdělil na dva tábory.

Příznivci Applu včetně mě doslova hýkali nadšením z toho, že Apple se rozhodl technologicky mířit s Vision Pro hodně vysoko. Naopak zejména tradiční hráči v oblasti virtuální a rozšířené reality začali horlivě tvrdit, že se o žádnou revoluci nejedná a zpochybňovat jednotlivosti. Jak to celé dopadne, se reálně dozvíme až příští rok, ale mohu vám říct jedno s jistotou.

U produktů Apple nikdy nešlo o frekvence, kapacity, úhly nebo jiné technické parametry. Apple umí dát věci dohromady tak, že uživatelský zážitek a přínos je jiný – typicky vyšší než u konkurence. Často se pro to používá trochu okoukaný pojem „uživatelský zážitek“ (UX), který ale skvěle vystihuje podstatu. Zákazníci si nekupují parametry. Zákazníci si kupují produkty, aby jim co nejlépe sloužily, aby se co nejkomfortněji ovládaly a aby jim pokud možno dělaly radost.

Rád bych doporučil všem škarohlídům, aby využili následující půlrok, který pro ně bude takovým tím pověstným tichem před bouří, aby o tom přemýšleli. AR/VR existuje už dlouho a jeho problémem nejsou slabé technické parametry. Zákazníci jim ani nerozumí, takže je nemohou odrazovat. Je to nedostatečný uživatelský zážitek, což je velmi komplexní disciplína. Těším se, jak jej Apple změní a kam celý obor posune.

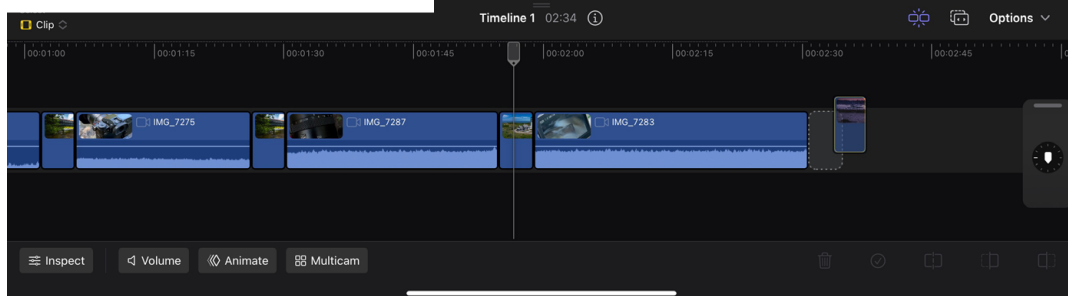
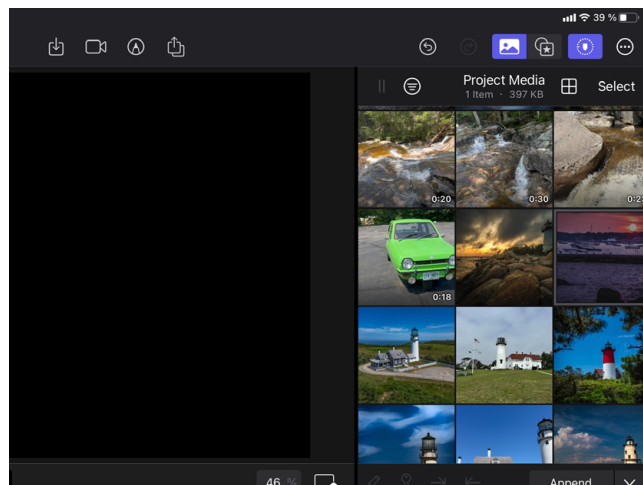
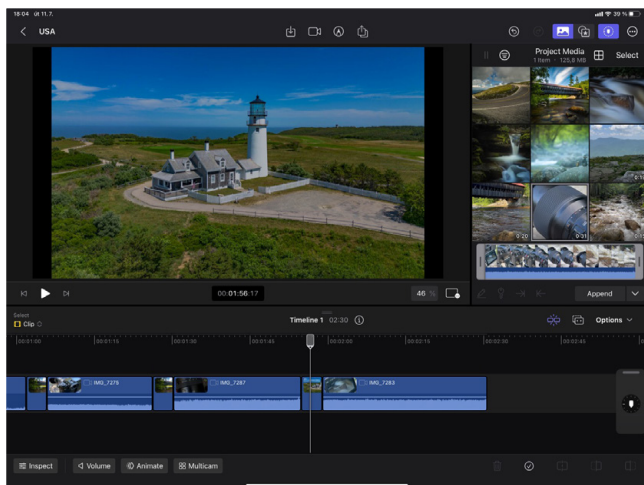

Final Cut Pro na iPadu #7

Střih malých projektů

Návod ■ Honza Březina a Kamil Chudačik

Dnes se podíváme na to, jak jednoduše a efektivně stříhat menší projekty ve Final Cutu na iPadu. Možností je celá řada, tento postup je ten, který se mně osobně osvědčil nejvíc.

Specifikem malých projektů při stříhu videa je to, že většinou předem neexistuje žádný scénář ani konkrétní představa, jak by měl výsledek vypadat. Prostě se natočí nějaký materiál, a následně se to nejlepší, co svedeme, stříhá z toho, co máme. Může jít o video z dovolené, oslavy dětských narozenin, ale často i o videa z firemních akcí, produktová videa nebo třeba videoreklamy na sociální síť, které si dělá firma „in-house“. Jak v takovém případě postupovat?

1. KROK: SHROMÁŽDIT MATERIÁL

Jak už jsme si vysvětlili, Final Cut na iPadu pracuje s materiálem, který do něj nainportujete z Fotek nebo z externích zdrojů. Dokud ale materiál nedostanete do knihovny Final Cutu, tak jej nemůžete použít. Já osobně se snažím vždy nejdřív soustředit všechny materiál, abych věděl, s čím mohu počítat a co mi naopak chybí. Může jít o videa, fotografie i zvuky a hudbu.

Často se mi stává, že materiálu je méně, než předpokládám. Při natáčení totiž řadu myšlenek zavrhnou a nenatočím je, ale pamatuji si, že přišly na přetřes. Takže se snažím vždy natáčet raději víc než méně, protože při stříhu se pak mnohem lépe pracuje.

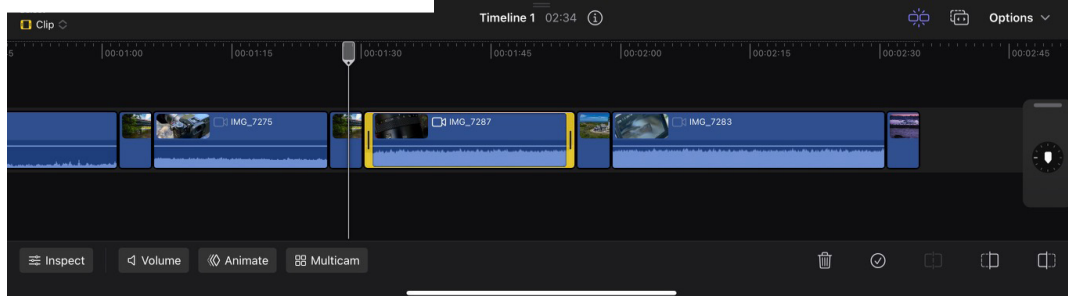
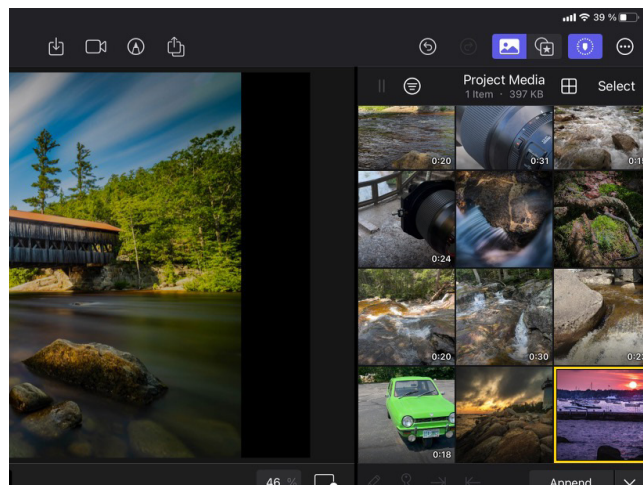
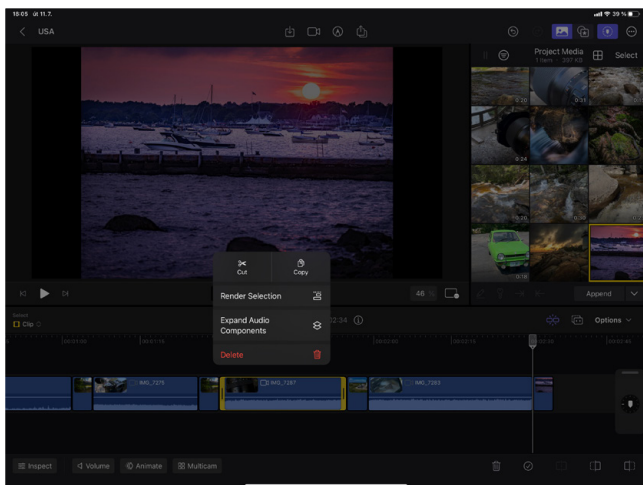
2. KROK: PŘÍBĚH

V druhém kroku procházím materiál, který mám, a snažím se z něj sestavit příběh. Dělam to tak, že беру jeden záběr za druhým a buď jej zcela vyřadím, nebo jej přetáhnu na časovou osu. Tím, jak jednotlivé záběry skládám za sebe na ose, se postupně skládá příběh, který vyprávím. Jednotlivé záběry lze dávat před, za, mezi, nebo místo stávajících záběrů podle toho, kam je na časové ose umístím přetažením.

Velmi často se mi stává, že postupně měním i pořadí již vložených záběrů tak, že je na časové ose chytím a přetáhnu jinam. To bývá důsledek toho, že nemám předem připravený scénář, a samozřejmě to prodlužuje samotný stříh.

V této fázi neřeším délku jednotlivých záběrů, jejich vizuální podobu ani žádné jiné technické parametry. Snažím se pouze určit pořadí záběrů a to, jak bude příběh plynout. Někdy se můžete rozhodnout pro chronologické řazení, které zjednodušuje práci. Často ale volím jiné pořadí záběrů, které se mi víc hodí pro to, aby celé video dávalo smysl, mělo nějaký rytmus a spád.

Pokud je materiál špatně natočený a v jednom souboru je několik záběrů najednou, tak je dobré

si již při přetažení na časovou osu vystříhnout jen potřebnou část. Pokud pracuji s materiálem, který jsem sám točil, tak se mi to nestává, protože velmi důsledně oddělují jednotlivé záběry. Výrazně to zjednodušuje stříh. Jak to správně udělat, si podrobně popíšeme v kapitole o delších projektech.

3. KROK: ČISTÝ STŘIH

Až v okamžiku, kdy mám poskládaný příběh, se začínám věnovat čistému stříhu, tedy finální podobě jednotlivých záběrů a jejich návaznosti. Asi nejčastěji dělám čistý stříh již na konkrétní podkresovou hudbu. To znamená, že si vyberu podkres, a následně začnu upravovat délku jednotlivých záběrů tak, aby co nejlépe sedly na hudbu. Toho můžete docílit několika způsoby.

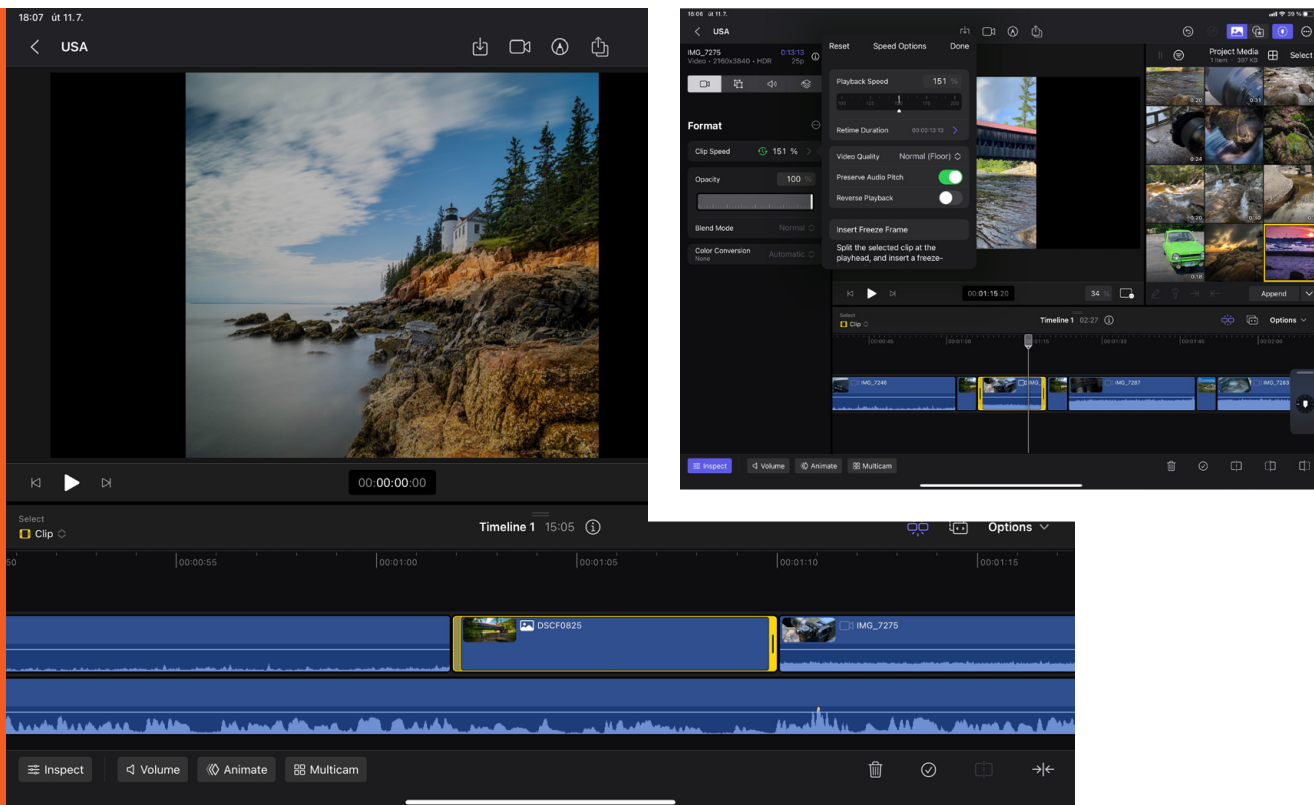
Tím prvním je logicky zkrácení záběru, tedy odříznutí začátku nebo konce záběru, pokud to obsah videa

umožňuje. Zejména, pokud potřebujete změnit délku záběru jen o desetiny sekundy, aby se trefila do rytmiky hudby, nebývá to problém. Stačí na časové ose vybrat záběr tím, že na něj kliknete, a následně vzít za začátek nebo konec a upravit délku.

Druhou možností je vyměnit pořadí záběrů, přidat nebo ubrat záběr. To dává smysl zejména, pokud vám záběry nesedí na hudbu o příliš velký kus v řádu sekund. Většina skladeb je rozdělená do logických celků, u kterých je dobré, když jsou v souladu s videem.

A poslední možností je zrychlit nebo zpomalit záběr, a tím změnit jeho délku. Samozřejmě ne každý záběr jde takto upravit. Pokud máte video i se zvukem, který chcete použít, je změna rychlosti většinou nemožná nebo velmi limitovaná. Pokud je video bez zvuku, je dobrou zprávou, že diváci jsou

Nejčastěji dělám čistý stříh již na konkrétní podkresovou hudbu. To znamená, že si vyberu podkres, a následně začnu upravovat délku jednotlivých záběrů tak, aby co nejlépe sedly na hudbu.

zvyklí na zrychlené nebo zpomalené záběry, takže z jejich pohledu to není problém. Technicky zejména u zpomalených záběrů může být problém zachovat plynulost přehrávání, takže pokud je chcete používat a víte to dopředu, doporučuji dělat záznam s vyšší rychlostí (50/60/120 snímků za sekundu).

Při čistém střihu je dobré mít neustále na paměti pozornost diváka. Vždy, když si přehrávám video, se ptám sám sebe, jak dlouho mě daný záběr baví a kdy mě začíná nudit. Pokud je záběr příliš dlouhý pro vás jakožto tvůrce, tak pro diváky bude pravděpodobně nudný ještě dřív. Takže zde platí zlaté pravidlo, že méně je více. Čím kratší video dokážete udělat tak, aby sdělilo, co potřebujete sdělit, tím lépe.

Pokud přehrávám rozpracovaný klip a začnu mít pocit, že je záběr příliš dlouhý, tak stačí zastavit přehrávání, vybrat na časové ose záběr, na kterém stojíte, a vpravo dole se objeví ikony střihu. Máte zde nejen rozstřížení záběru v místě, kde stojíte, ale i možnost střihu se zahazením toho co je před nebo za přehrávací hlavou.

4. KROK: ÚPRAVA VIZUÁLNÍ PODOBY

Až v okamžiku, kdy mám postavený příběh a mám udělaný jeho čistý střih na hudbu, tak teprve

začínám řešit barevnost, vizuální podobu, titulky, efekty, přechody a všechny ostatní vychytávky. Proč? Abych nedělal zbytečnou práci. Pokud budete deset minut ladit barvy záběrů, které nakonec nepoužijete, pracovali jste zbytečně. Pokud se vám nepodaří správně poskládat příběh, tak to vizuálními hrátkami nezachráníte a celé video nebude fungovat.

MATERIÁL JE ALFA A OMEGA

Závěrem bych rád zdůraznil, že to, jak náročný bude střih, záleží mnohem víc na materiálu, se kterým pracujete, než na vašich dovednostech nebo použitém programu. Pokud bude materiál mizerně natočený, bude s ním mít problémy i velmi zkušený střiháč. Naopak, pokud je materiál rozumně natočený a je ho dostatek, tak i začínající střiháč si s ním může poradit velmi dobře.

Pokud střihám patnáctiminutové video pro svůj youtubový kanál a materiál je dobře natočený, protože to děláme řadu let, nezabere mi střih víc než hodinu času. Naopak jsem zažil situaci, že postřihání pětiminutového svatebního videa zabralo skoro tři dny práce, protože materiál byl opravdu otravný.

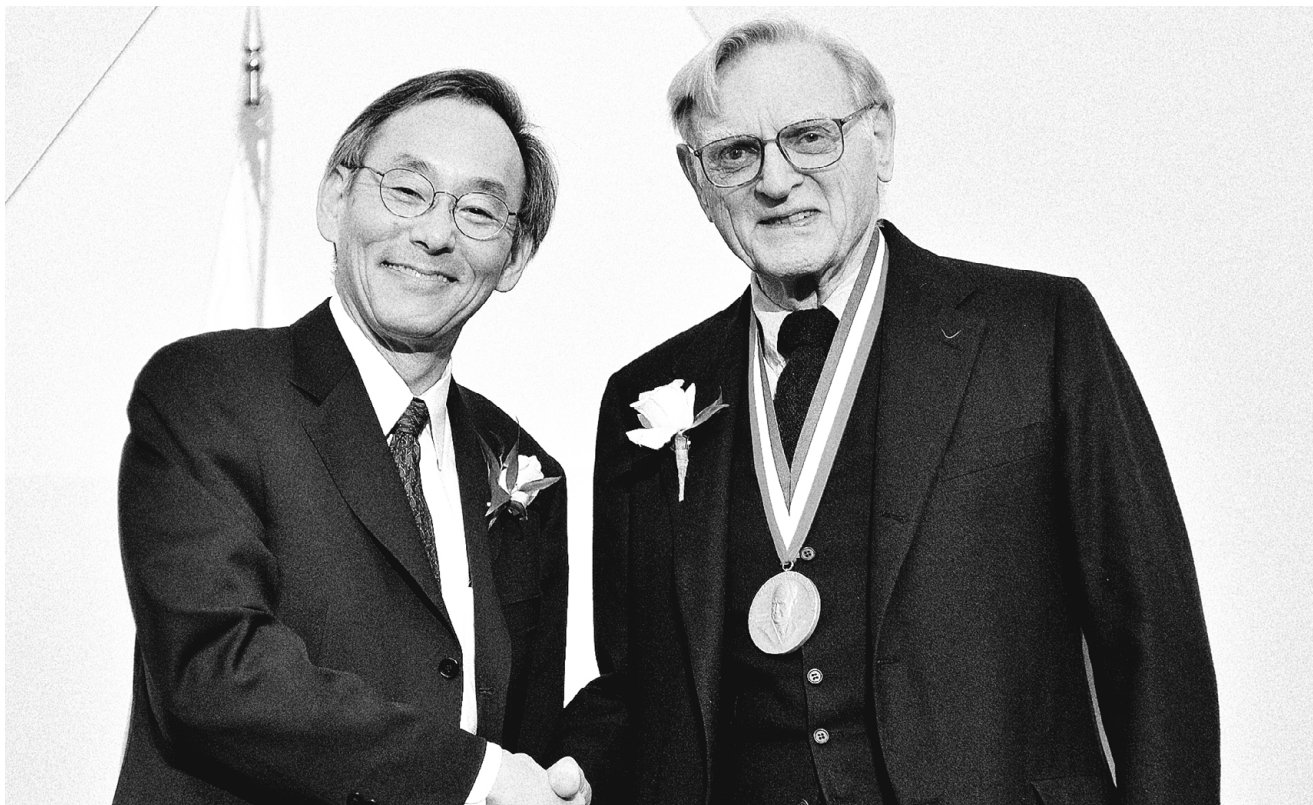

John Goodenough

Otec lithium-iontové baterie

Magazín ■ Jakub Dressler

25. června 2023 zemřel v americkém Austinu člověk, který se postaral o to, že dnešní svět může fungovat tak, jak ho známe. Většina lidí jej nezná. Ale plody jeho výzkumu využíváme všichni. Pojdme se chvíli věnovat životu Johna Goodenougha – otce lithium-iontové baterie.

Smutnou realitou dnešní doby je, že neznáme lidi, kteří zasvětili svůj život vědě a výzkumu okolního světa. Přesto známe jejich vynálezy. Ty mnohdy používáme každý den. Bereme je jako samozřejmost, ale před několika desítkami let běžné nebyly. Technologie nebyly a ani často nemohly být využívány širokou veřejností. Jedním z těchto lidí byl John Goodenough.

ŽIVOT

John Goodenough se narodil v roce 1922 v německém městě Jena americkému páru. Jeho otec Erwin Ramsdell Goodenough byl také vědec. Byl to profesor historie náboženství na Yaleově univerzitě. Mladý John se brzy odstěhoval s celou rodinou do USA. Vystudoval Chicagskou univerzitu, kde získal doktorát

John Goodenough byl vizionář, který se postaral o lepší budoucnost každého z nás. Přesto (podle jeho přátel a kolegů) stále zůstával skromným člověkem.

z chemie. Poté pracoval pro prestižní ústavy, jakými byly například Massachusettský technologický institut, Oxfordská univerzita nebo Univerzita Texas.

V roce 2019 získal Nobelovu cenu za chemii společně se svými spolupracovníky Stanleym Whittinghamem a Akirou Jošinou. V době, kdy tuto cenu získal, byl tím nejstarším laureátem Nobelovy ceny, který ji kdy získal.

BATERIE

„JOHNŮV ODKAZ JAKO BRILANTNÍHO VĚDCE JE NEZMĚRNÝ – JEHO OBJEVY ZLEPŠILY ŽIVOTY MILIARD LIDÍ PO CELÉM SVĚTĚ,“ řekl prezident UT Austin Jay Hartzell. Proč? Protože on se svými kolegy na univerzitě zkoumal baterie. Zjistili, že pokud navážou na výzkum Michaela Stanleyho Whittinghama, který se zabýval výzkumem lithium-iontových baterií, tak dokážou vytvořit nejen vylepšenou verzi této baterie, ale hlavně vyřeší problémy, na které narážel Whittingham. Jeho baterie měla technické nedostatky a masově nebyla nikdy využita. Goodenoughův výzkum dokázal to, že je možné zvýšit hustotu uložené energie, a to díky oxidu lithno-kobaltitému. Jeho baterie byla dvakrát výkonnější.

Díky tomuto vylepšení se položil základ pro bezdrátové technologie a zařízení – od telefonu až po hybridní vozy. Jeho výzkum nebyl náhodný.

V 70. letech minulého století se lidstvo potýka-
lo s problémy, jakými byla například ropná krize.
Proto se hledaly nové způsoby, jak technologie posu-
nout dál. A tak se v roce 1985 objevila první lithi-
um-iontová baterie pro komerční využití.

VÝHODY VS NEVÝHODY

Lithium-iontové baterie jsou revolučním vynálezem.
Mají spoustu výhod, ale i nevýhod. Mezi jejich výho-
dy patří například to, že se dají vyrábět v nejrůzněj-
ších tvarech. Hustota uložené energie je třikrát větší
než u jejich předchůdců. I když jsou malé, dokážou mít
velkou kapacitu. Samovybitení je velice nízké (do 5%)
a nemusíte je „formátovat“, což se před tím muselo
dělat. Před prvním nabitím bylo potřeba baterii úplně
vybit a až poté nabít do 100 %. A v neposlední řadě
jsou tady nabíjecí cykly, které všichni dobře známe.
Tyto baterie jich zvládnou od 500 do 1200.

Nevýhody těchto baterií asi všichni dobře známe.
Stárnou, ať už je používáte nebo ne. Vadí jim úplně
vybití nebo vysoké teploty, při nesprávném zacháze-
ní se mohou vznítit, a pokud je necháte dlouho vybi-
té, tak je můžete nenávratně zničit. Recyklace je
poměrně hodně náročná, a to hlavně finančně.

BATERIE BUDOUCNOSTI

V roce 2017 John Goodenough představil světu

koncept nové baterie, která by mohla nahradit ty
současné. Sám John viděl její budoucnost v elektro-
mobilitě. Pokud by se povedlo tento koncept dotáh-
nout do zdárného konce, tak bychom mohli mít
baterie, které budou levnější a výkonnější. Baterie
by nevyužívala tekuté elektrolyty, ale elektrolyty
skla. Baterie by ani po 1200 cyklech neztrácela svoji
kapacitu. Dokázala by se nabíjet mnohem rychleji
nebo fungovat i při minus dvaceti stupních. Vyrábět
by se navíc mohla z dostupného sodíku. Prostě samá
pozitiva.

John Goodenough byl vizionář, který se posta-
ral o lepší budoucnost každého z nás. Přesto (podle
jeho přátel a kolegů) stále zůstával skromným člo-
věkem, který měl mimo jiné skvělý smysl pro humor
a který s radostí předával svoje vědomosti druhým
lidem. Až do svých 90 let chodil pravidelně do labo-
ratoří a až do své smrti se věnoval svým studentům.
Díky tomu se možná už brzy dočkáme další pře-
lomové technologie, která pomůže tomu, že bude-
me mít dostupnější alternativy v dopravě i jiných
odvětvích lidské činnosti. Přece jen, kdo z fanouš-
ků elektromobility by nechtěl mít auto nabitě za pár
minut a ujet s ním stovky až tisíce kilometrů? Pan
Goodenough byl výjimečný člověk a celé lidstvo je
mu jistě vděčné za to, že obětoval svůj život vědě
a posunul nás zase o kus dál!

Just
Press
RECORD

Just Press Record

Takový lepší diktafon

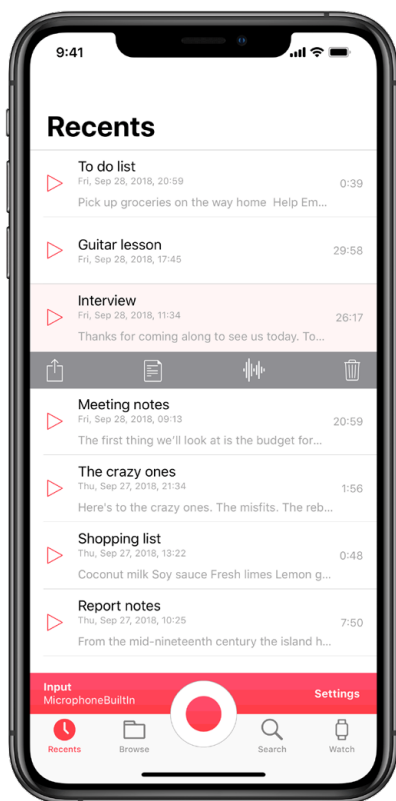
Recenze ■ Martin Adámek

V životě každého nastane občas situace, kdy si potřebuje něco zaznamenat. Někdo nosí pro tyto případy u sebe propisku a nějaký bloček, někdo sáhne po svém iPhoneu a danou myšlenku si zapíše do Poznámek a někdo k ústům přiloží své Apple Watch, tapne po displeji a vše potřebné do nich nadiktuje.

Ano, právě diktafon může být pro takové situace užitečným pomocníkem. Pod pojmem „diktafon“ si sice můžete představit ono externí zařízení, které používají novináři při pořizování rozhovorů, my však víme, že u Applu je diktafon součástí našich zařízení, takže jej máme stále u sebe a lze jej kdykoliv použít. S nativním diktafonem, který je standardní součástí iOS/iPadOS, se nepochybně seznámil již každý z vás a nijak blíže jej proto představovat netřeba. Já se zde proto zaměřím na diktafon s názvem Just Press Record, který pochází z dílny společnosti Open Planet Software a stáhnout si jej můžete z App Store.

NENÍ DIKTAFON JAKO DIKTAFON

Pravděpodobně vás napadne otázka, jaký může být mezi těmi diktafony rozdíl? V čem je nativní diktafon nedostačující, a je třeba jej nahradit diktafonem jiným? Jednoduše řečeno, měřítkem jsou zde nároky uživatele. Just Press Record mám ve svém iPhoneu už téměř 4 roky a určité benefity oproti tomu applovskému přináší. A v čem dané benefity spočívají? Tím prvním byla podpora Apple Watch. Na zvolený ciferník jste si jednoduše přidali komplikaci pro Just Press Record a pouhým poklepem jste spustili záznam. V případě potřeby

jste záznam mohli zapauzovat a následně pokračovat anebo záznam rovnou ukončit. Dnes sice totéž nabízí i nativní diktafon od Applu, tehdy tomu ale tak nebylo. S některými vychytávkami si vývojáři v Cupertino dávají poněkud načas, a tak někdy musíme chtít nechtě sáhnout po aplikacích od konkurence. A našla by se řada případů, kterými by se Apple mohl nechat inspirovat. Ale o tom třeba někdy příště.

TRANSKRIPCE MŮŽE PŘIJÍT VHOD

Dalším velmi užitečným pomocníkem může být v případě Just Press Record podpora transkripce. Že nevíte, oč se jedná? Pakliže pořizným záznamem je mluvené slovo, aplikace vám jej převede na text. Přepis řeči se dnes používá docela často a uplatnění najde na řadě míst. Samozřejmě, že velkou roli zde hraje kvalita nahrávky. Bude-li si přednášku svého učitele nahrávat student sedící přímo u katedry anebo student sedící v poslední řadě posluchárny, pak samozřejmě v kvalitě transkripce bude určitý rozdíl. Užitečnou vychytávkou zde také je, že kromě samotné nahrávky můžete samostatně sdílet i transponovaný text. Je tak jen na vás, zda přepis řeči pošlete někomu formou zprávy, mailu, uložíte si jej do některého z editorů anebo nasdílníte na sociální síť.

NĚCO MÁLO O FUNKČNOSTI

Veškeré záznamy se synchronizují a ukládají na iCloud. K nahrávkám se tak dostaneme buď přímo v samotné aplikaci anebo v nativních Souborech. Zde se nahrávky ukládají podle data pořízení do jednotlivých složek, takže vše působí docela přehledně. Záznamy si zde dále můžete přejmenovat, duplikovat, kopírovat, přesouvat, zkrátka vše, na co jste v Souborech zvyklí. Nechybí zde možnost si nahrávky dále upravovat. K tomu zde slouží Audio Editor a vy si tak z nahrávek můžete odstranit nepotřebné pasáže a záznamy tak učinit mnohem kompaktnější. Když si takto upravený záznam necháte opětovně transponovat na text, zjistíte, že i ten přepis je rázem mnohem kvalitnější a použitelnější pro další zpracování. Nahrávky můžete

Dalším velmi užitečným pomocníkem může být v případě Just Press Record podpora transkripce, kdy vám aplikace záznam převede na text.

Přehledně koncipovaným uživatelským prostředím a kvalitou pořizovaných nahrávek dokáže uspokojit možná i poněkud náročnější uživatele.

pořizovat skrze integrovaný mikrofon v iPhone či Apple Watch, dále jsou podporovány AirPods a prostřednictvím portu Lightning lze připojit i externí mikrofon.

AUDIONAHRÁVKY I PRO TY NÁROČNĚJŠÍ

Co se týče záznamů, tak ty lze ukládat do formátů m4a, aif a wav. Zde je třeba počítat s tím, že formát wav je nekomprimovaný, tudíž nahrávky pořizené v tomto formátu budou kapacitně nejnáročnější, ovšem taky nejkvalitnější. Vzorkovací frekvenci (Sample Rate) si můžete nastavit buď na 16 kHz, 44,1 kHz nebo 48 kHz. V případě bitové hloubky zde pak máte k dispozici hodnoty 8 bitů, 16 bitů, 24 bitů a 32 bitů. Vráťím-li se ještě k transkripci textu, tak na výběr zde máte 30 jazyků.

RESUMÉ

Aplikaci Just Press Record považuji za aplikaci povedenou. Má přehledně koncipované uživatelské prostředí, kvalitou pořizovaných nahrávek dokáže uspokojit možná i poněkud náročnější uživatele a transkripce je funkcí, která může přijít také nejednou vhod. A přesně to jsou ta v úvodu zmíněná měřítka. Just Press Record však není ani zdaleka jedinou aplikací coby alternativy k nativnímu diktafonu od Applu. V App Store je celá řada dalších obdobných aplikací, které nabízí taktéž celou řadu benefitů v podobě přidaných funkcí a toužíme-li po nějaké takové, pak si na App Storu určitě vybereme. Pokud však diktafon využíváte především pro zaznamenávání osobních poznámek, pak si plně vystačíte s nativním diktafonem z dílny Applu. Koneckonců i tato aplikace nám nabízí několik doplňkových funkcí včetně editace pořizovaných záznamů, takže chvalozpěvem na Just Press Record rozhodně nechci říct, že nativní diktafon je k zahození. Vy víte nejlépe, co uspokojí vaše nároky a ve výběru vám nic nebrání. A aby má recenze na Just Press Record byla kompletní, tak na úplný závěr dodávám, že uživatelské prostředí je v angličtině. Věřím ale, že s tím si poradíte.

Aplikace pro cesty nejen po Asii

Magazín ■ Jan Netolička

Momentálně jsem zase na pár měsíců v Asii a v tomto článku jsem vám chtěl představit aplikace, které zde nejčastěji využívám.

MAPY A PLÁNOVÁNÍ

TRIPIT

Aplikace, která mi umožňuje držet všechny důležité informace o svých cestách na jednom místě. Stačí jen zaslat potvrzení o letenkách, ubytování a dalších službách přímo do aplikace a Tripit je automaticky poskládá v jednoduché a přehledné „cestovní deníky“.

Itineráře v Tripit pak můžu sdílet s rodinou, přáteli nebo kolegy, případně do nich ukládat fotky a poznámky. Pro sdílení a ukládání fotek ale doporučuji jiné aplikace, síla Tripit je opravdu hlavně v jednoduchosti a spolehlivosti.

WANDERLOG

Skvělá aplikace pro plánování, ať už pro váš vlastní itinerář, nebo ještě lépe plánování v rámci skupiny. Nejčastěji si do ní přidávám rezervace, letenky a jízdenky.

Také si v ní vybírám místa, která chci navštívit – jak podle vlastního průzkumu, tak na doporučení aplikace. Pak mi už stačí jen vše naskládat

do itineráře. Můžu tam přidat i rozpočet, checklisty a poznámky.

Pro skupinové plánování se velmi hodí úprava v reálném čase. V placené verzi pak Wanderlog nabízí i možnost stažení celého itineráře do offline a – tadá! – export do Map Google. Pokud chcete, můžete pak z itineráře vytvořit veřejného průvodce pro ostatní. Nebo se z průvodců ostatních inspirovat.

Podobných aplikací samozřejmě existuje spousta, otestujte třeba i české Worldee. Wanderlog ale na plné čáře vítězí praktičností, jednoduchostí použití a užitečnými funkcemi.

MOOVIT

Aplikace specializovaná pouze na MHD. Snadno v ní plánuji cesty veřejnou dopravou po většině měst světa. Na místě, kde má aplikace dostatek dat, poskytuje Moovit živé informace o jízdních řádech, odjezdech a příjezdech a umožňuje sledovat cestu v reálném čase.

ROME2RIO

Zatímco Moovit se specializuje pouze na městskou

hromadnou dopravu, Rome2rio nabízí širší spektrum možností přepravy a je vhodný pro plánování rozsáhlejších cest. Ukáže vám informace o vlacích, autobusech, letadlech, lodích, taxíkách a dalších možnostech přepravy a porovná ceny i časy jízdy. Berte ji jen jako rychlý přehled možností – spousta informací chybí a třeba ceny jsou úplně mimo.

Nejčastěji si daný spoj ještě ověřím přímo u poskytovatele a popřípadě jízdenku koupím přímo u něho. To samé platí i u letenek, které nás nyní čekají.

LETENKY SKYSCANNER

Nejjednodušší vyhledávač, který toho zároveň najde skoro nejvíc. Pro první ověření možností a cen ideál. Zobrazuje jak klasické aerolinky, tak lowcosty a navíc různé kombinované rezervace například od Kiwi. Sám letenky neprodává, vždycky vás nasměruje na jednotlivé prodejce.

Pozor na nákupy u pochybných nejlevnějších prodejců, na které Skyscanner také odkazuje. Sice u nich někdy ušetříte pár stovek, ale v případě

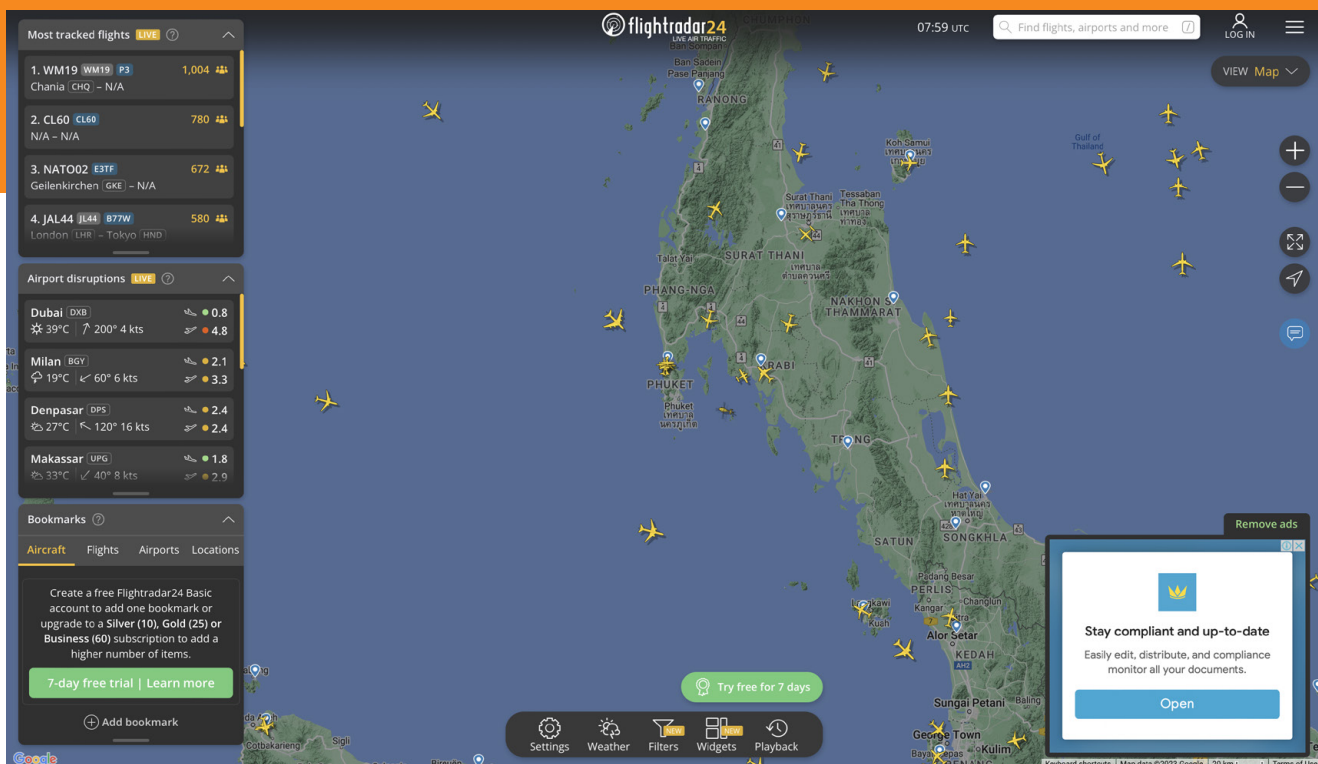
Stačí jen zaslat potvrzení o letenkách, ubytování a dalších službách přímo do aplikace a Tripit automaticky poskládá jednoduché a přehledné „cestovní deníky“.

potíží máte smůlu. Živému člověku se nedovoláte. A když už ano, stejně vám moc nepomůže – a ještě zaplatíte nesmyslný poplatek za použití infolinky.

Nakupujte raději přímo u aerolinek (v případě lowcostů vždy přímo u aerolinek), nebo u velkých „klasických“ prodejců jako Expedia nebo v Česku Student Agency, Letuška nebo Pelikán.

GOOGLE FLIGHTS

Na první pohled podobně jednoduchý jako Skyscanner. Hodí se ale i pro pokročilejší

vyhledávání. Hlavně díky lepším filtrům, kalendáři s nejlepšími cenami a pokročilejšími možnostmi kombinace odletových i příletových letišť.

Trochu lépe také už ve vyhledávání varuje před skrytými poplatky lowcost aerolinek, třeba o pouze maličkém příručím zavazadle v ceně. Podobně jako Skyscanner letenky neprodává, pouze vás nasměruje na prodejce.

KAYAK

Můj oblíbený vyhledávač pro dálkové lety. Občas najde něco, co Skyscanner ani Google Flights neukážou.

Hlavně ale nabízí filtrování i pro náročnější zákazníky a letecké geeky. Takže třeba filtrujete lety jen s širokotrupými letadly. Nebo jen s Airbusem A380. Nebo vyloučíte všechna turbovrtulová letadla. Filtrovat jde například také podle leteckých aliancí, což se dost hodí, pokud sbíráte míle.

MALÝ TRIK: OTESTUJTE PRO STEJNÉ LETY RŮZNÉ JAZYKOVÉ MUTACE KAYAKU (TŘEBA NĚMECKOU). OBČAS ZJISTĚTE, ŽE SE CENY LIŠÍ O POŘÁDNÝ KUS.

OFICIÁLNÍ APLIKACE AEROLINEK

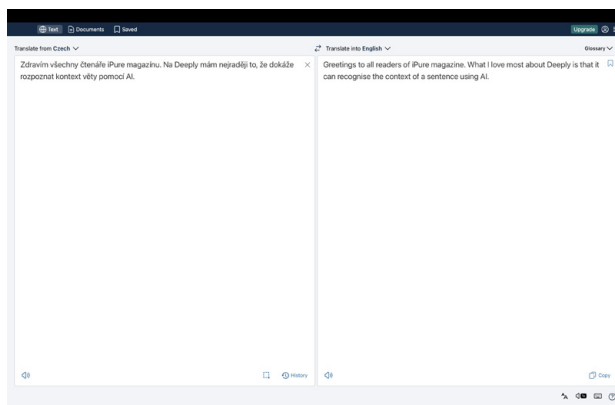
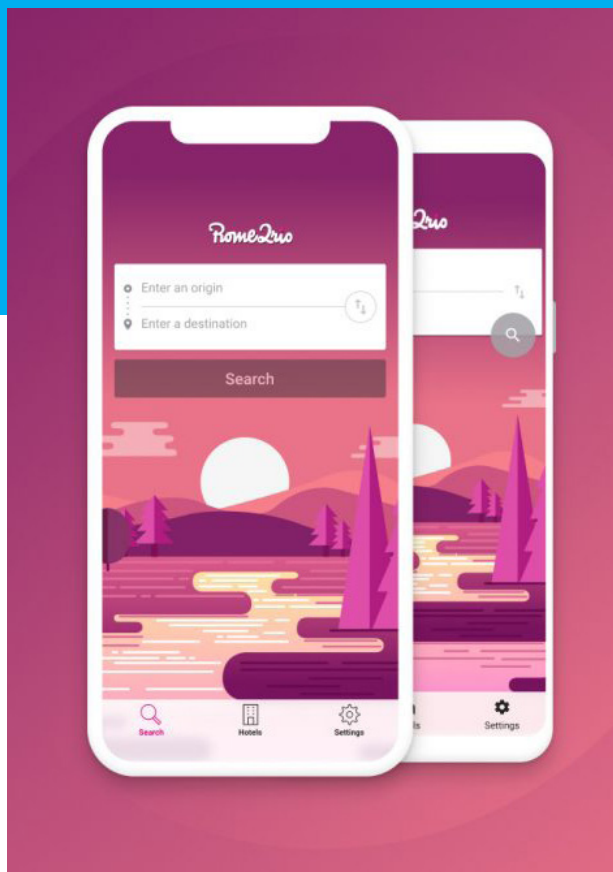
Před cestou si vždy stáhuji i aplikaci aerolinky, se kterou letím. Už jenom kvůli možnosti vystavení boarding passu do Apple Wallet, což jinak bohužel většinou nejde. Zároveň vám ale pošle notifikaci o gatu a případné změně.

Poslední dobou čím dál častěji v aplikacích aerolinek nejen dělám check-in, ale také v nich přímo kupuji letenky.

FLIGHTRADAR24

Na téhle službě občas ujždím, i když zrovna vůbec nikam neletím. Jenom mě zajímá, co zrovna letí nad námi.

Jde o web i aplikaci pro sledování letů, která nabízí reálný časový přehled o poloze letadel po celém světě. Umožní vám sledovat trasy a letové plány pro konkrétní let. Takže třeba zkontrolujete, jestli už je vaše letadlo na cestě, pokud znáte jeho předchozí linku. Aplikace vám zároveň poskytne užitečné informace o letišti, ze kterého zrovna poletíte.

JAZYKY

GOOGLE TRANSLATE

Překladač s podporou více než 100 jazyků.

Na cestách přijde velmi vhod funkce rozpoznávání textu – stačí telefon namířit třeba na menu v restauraci a v reálném čase získáte plus minus pochopitelný překlad.

Zde v Thajsku ale i ve Vietnamu jsem zas nedal dopustit na překlad mluveného slova. Vietnamci něco do telefonu řekli vietnamsky, překladač nám to řekl anglicky, my anglicky odpověděli a telefon to přeložil do vietnamštiny. Fungovalo by to i s češtinou, jen ne tak dobře.

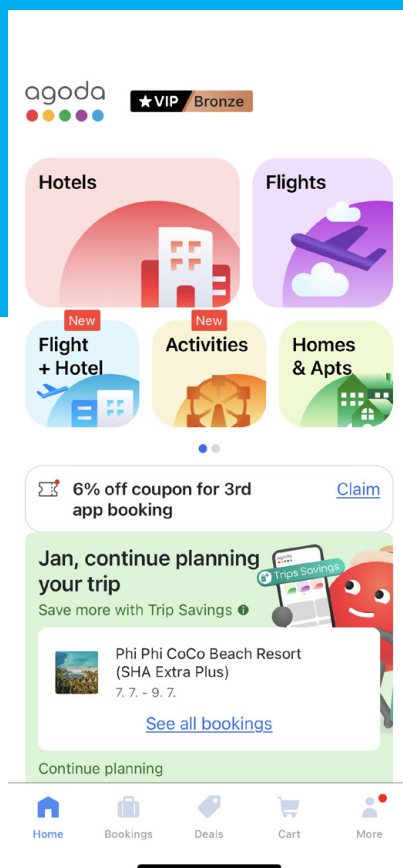
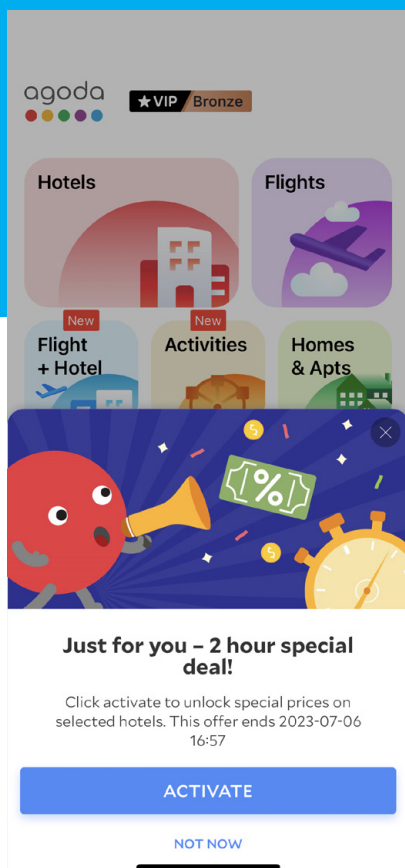
DEEPL

Překladač s lepší kvalitou překladů než Google Translate, hlavně u složitých vět a odbornějších textů. Hodí se třeba pro překlad delších zpráv hostitelům v dobrovolnických projektech nebo na Couchsurfingu, pokud někdo dostatečně dobře neovládá angličtinu.

UBYTOVÁNÍ

Airbnb a Booking.com znají již všichni. Pojďme se podívat na dvě aplikace, které používám zde v Asii, a ubytování jsou v ní zpravidla vždy mnohem levnější.

Agoda je jedním z nejoblíbenějších online rezervačních serverů, zejména v Asii. V aplikaci můžete pohodlně a snadno najít a rezervovat apartmány, letoviska, hostely a dokonce i lety.

AGODA

Agoda je jedním z nejoblíbenějších online rezervačních serverů, zejména v Asii. V aplikaci můžete pohodlně a snadno najít a rezervovat apartmány, letoviska, hostely a dokonce i lety. Aplikaci jsem si oblíbil hlavně z důvodu levnějších cen hotelů.

TIP: VSTÁVEJTE BRZY A ZÍSKEJTE NEJNIŽŠÍ CENY.

VÍTE, CO SE ŘÍKÁ: „RANNÍ PTÁK CHYTÍ ČERVA.“ STEJNÝ KONCEPT PLATÍ PRO REZERVACI V AGODA. POKUD CHCETE NAJÍT NEJLEPŠÍ NABÍDKY NA WEBU, MUSÍTE SE PROBUĐIT CO NEJDRÍVE – TŘEBA KOLEM 5–7:00 RÁNO, KDY NENÍ VZHŮRU MNOHO LIDÍ. NEJHORŠÍ MOŽNÝ ČAS NA REZERVACI POKOJE BY BYL KOLEM POLEDNE, PROTOŽE TO JE OBVYKLÝ ČASOVÝ RÁMEC PRO ODHLÁŠENÍ LIDÍ Z POKOJŮ.

MOBILNÍ DATA

„Offline cestování“ má sice mnohem větší kouzlo, jenže co si budeme povídat, být online se občas hodí. V EU to už nějakou dobu našťestí nemusíme řešit, prostě používáme mobilní data stejně jako v Česku.

Když do nějaké země jedeme na dlouho, kupujeme místní SIM. Na kratší dobu se to ne vždy vyplatí, případně je to zbytečně složité. Takže tu máme jednu datovou vychytávku.

AIRALO

Služba, která díky virtuální SIM umožňuje používat mobilní internet mimo EU za velmi rozumné ceny. Lze ji využít na cestách do více než 120 zemí po celém světě a můžete díky ní volat, posílat zprávy a používat data bez obav z vysokých poplatků za mezinárodní roaming. Jen pozor – potřebujete telefon s funkcí eSIM.

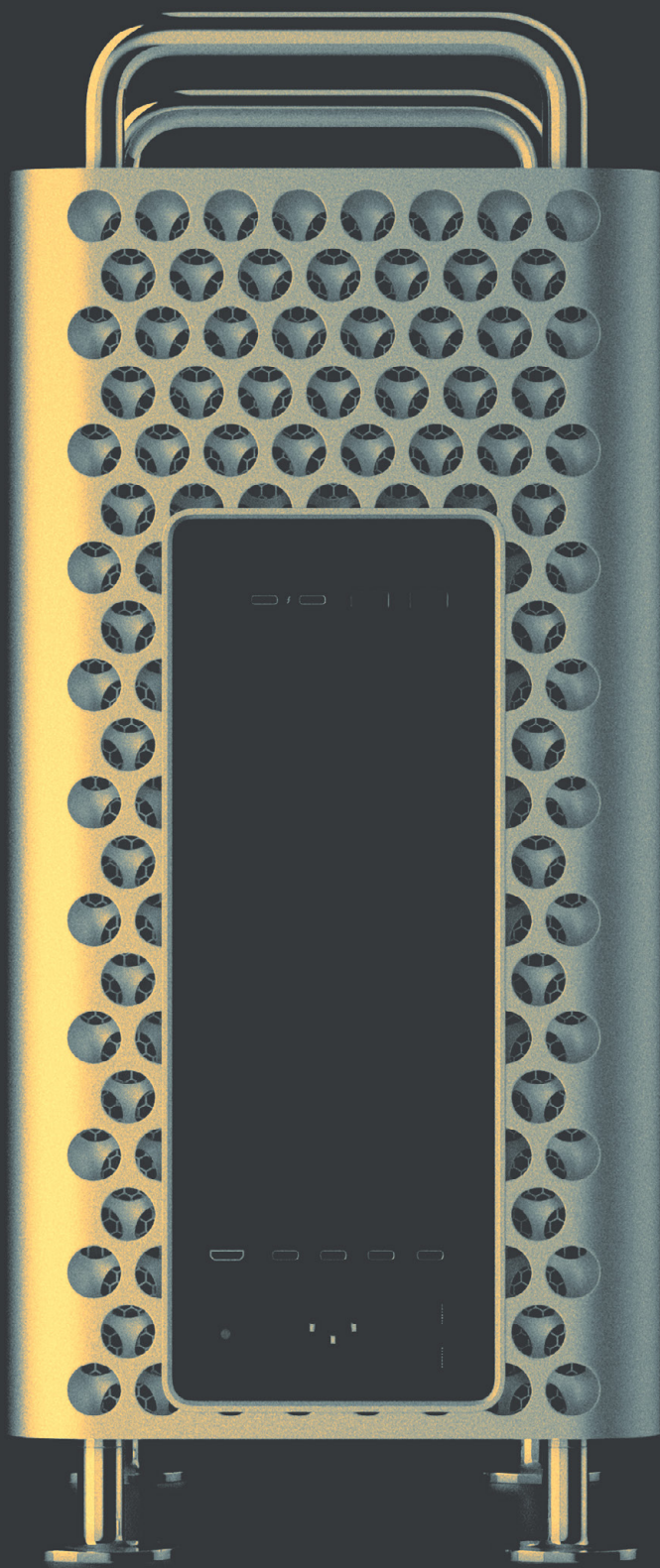
Alternativ k Airalo existuje víc a postupně vznikají další a další. Liší se hlavně v dostupnosti a nabízených datových balíčcích. Koukněte třeba na GigSky, Keepgo, Surfroam nebo Holafly.

Na závěr bych snad chtěl říct – cestujte a nebojte se toho. Právě díky těmto aplikacím je pro mě cestování velmi snadné a i bezpečné. Pokud máte vy nějakou oblíbenou appku, určitě mi neváhejte napsat.

| Prémium. Vyplatí se?

Magazín ■ Karel Oprchal

Nedávno na mě na YouTube vyskočilo **zajímavé video**, v němž autor udělal rychlou recenzi sluchátek za 39 Kč, a ony překvapivě nevyšly úplně špatně. Jistě, člověk nemůže počítat s kdovíjakým zázrakem, ale za tu cenu je to úplně směšně skvělý nákup, ať už je kvalita jakákoli. Dají se připojit, dá se z nich telefonovat, i je něco slyšet; co víc si přát. A tak mě to přivedlo ke kacířské myšlence – vyplatí se vůbec to „prémium“, o kterém se tady pořád bavíme?

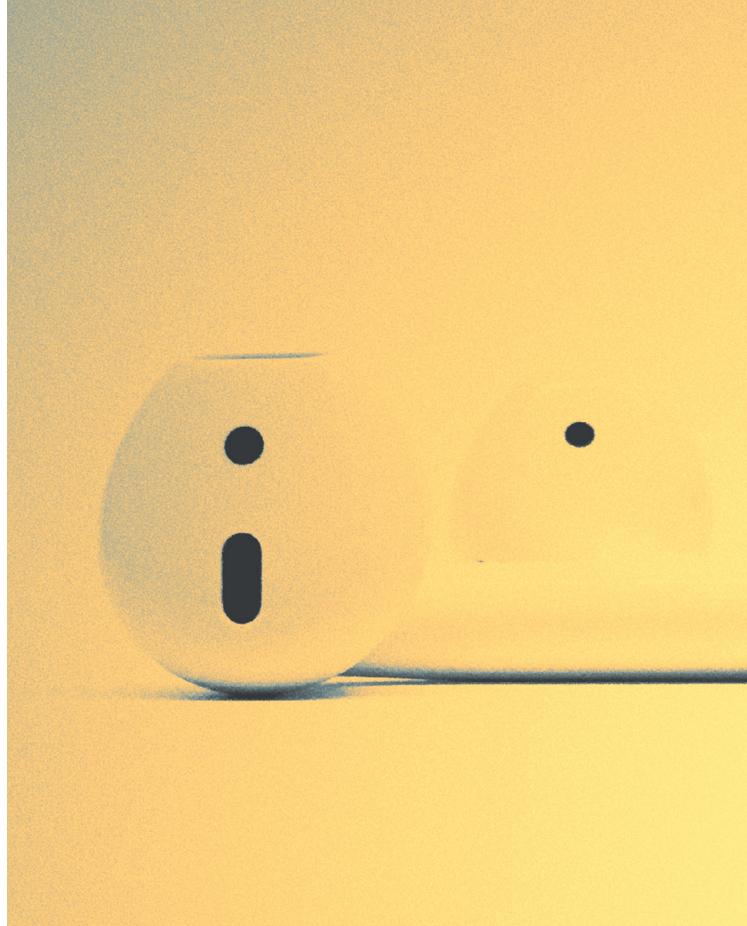
Podnět k výše odkazovanému videu šel zjevně od diváků, kteří si správně uvědomili, že extrémně levné produkty na rozdíl od těch extrémně drahých velmi jednoduše zapadnou... Lidi obecně tolik nezajímá, jaký levný produkt je lepší, jako který z těch „prémiových“ produktů na trhu se více vyplatí. Dává to asi docela smysl, jednoduše chcete za svoje těžce vydělané a ušetřené peníze dostat co nejvíc; a čím víc vás ta investice stojí, tím více se o její hodnotu a svoje peníze obáváte. Od tak levných kousků, jako jsou tato noname sluchátka původně za 99 Kč, člověk z principu nic moc nečeká, vlastně vás mohou pouze překvapit, takže člověk nijak dalece nepřemýšlí o jejich hodnotě. Úplně jiný případ to pak je např. u mých již recenzovaných sluchátek **Master & Dynamic MW75**, která zákazníka v základu přijdou na tučných 599 EUR a která **každý recenzent** z toho stejného principu rozebere do posledního šroubku, protože 599 EUR je jednoduše za sluchátka neskutěčně moc peněz. My pak snadno zapomínáme na to, jak malý rozdíl vlastně je mezi produkty ležícími na opačných koncích spektra nabídky.

Je to to stejné, jako když se mnohem kritičtěji stavíme k novému modelu Bentley než k nové Fabii, protože u Bentley je větší šance, že vás výrobce zklame, než v případě nějakého úplně obyčejného

auta. Co ale mají společné, je jejich účel – dostat se bezpečně z bodu A do bodu B, který zcela jistě splňuje jak Bentley, tak stará dobrá, česká škodovka. Není to tedy v zásadě žádný velký rozdíl, a přesto jsou tu lidi, k nimž se bezpochyby (v dobrém i zlém) řadíme i my v redakci, co by se nikdy s jiným než prémiovým produktem určitého typu nespokojili. Stejně jako bych si já nekoupil jiná než „drahá“ sluchátka, mí kolegové by neslevili ze svých MacBooků, drahých fotoaparátů apod. Prostě v tom vidíme smysl a děláme vše, abychom si to mohli dovolit, respektive si ty produkty kupujeme právě proto, že si je můžeme dovolit... Je to jedno s druhým a není to vždy jen o ceně, ba naopak právě o té kvalitě, kterou máme tak rádi. Určitě nejsme takoví, že bychom chodili po ulici a chvástali se tím, jak drahá sluchátka na hlavě nosíme, prostě si užíváme to, že je máme a mít můžeme. Proč se to ale děje? Nemá nám být jedno, co za produkt používáme, když splňuje svou bazální funkci? Zde jsou mé důvody, proč se levným výrobkům v zásadě vyhýbám.

KVALITA VÝROBY

Nutno podotknout, že všechny dále uvedené důvody vyjadřují pouze můj osobní pohled na věc a rozhodně neplatí obecně, spíše jen zpravidla. Najdou se případy a výrobky, jejichž cena je vyšší jen z důvodu

značky, kvalita neopodstatňuje cenu a jež nemá smysl kupovat draž než za běžné ceny, protože jejich obecnou kvalitu už nejde dál zvednout. Takovým případem jsou často kabely (pro přenos zvuku a obrazu), které se dají koupit i za tisíce korun, ale v podstatě jsou nerozlišitelné od těch za pár desítek či stovek. U sofistikovaných zařízení se však víc blížíme mé tezi: vyšší cena znamená lepší kvalitu zpracování a lepší materiály.

Můžete se podívat na mobilní telefony, myši, počítače i třeba hodinky (nejen chytré). Postavíte-li vedle sebe iPhone a nějaký levný android, zjistíte, že ostatní výrobci ani nepracují se stejnými materiály, a pokud ano, nemají stejnou kvalitu jako u produktů za mnohdy i několikanásobně vyšší cenu. Kov a sklo se často nahrazují (nekvalitním) plastem,

Nemusíte poznat, že jste si koupili fake, ale po čase a při pravidelném používání zjistíte, že levný nebo neoriginální produkt je náchylnější k opotřebení a únavě materiálu.

nastavitelné písky za plastové trny se zoubky, kvalitní silikon nahradí různé gumy, co brzy zteří, místo kůže dostanete umělou kůži nebo látku. Stejně to funguje i u originálních a padělaných produktů, o čemž jsem nedávno s kýmisi diskutoval. Bavili jsme se o oblečení a o hodinkách, jelikož já jsem přestal každodenně nosit svoje Apple Watch a přešel jsem zpět k mechanickým. Ano, na první pohled nemusíte poznat, že jste si koupili fake, ale po čase a při pravidelném používání zjistíte, že levný nebo neoriginální produkt je výrazně náchylnější k opotřebení a únavě materiálu. Oblečení začne ztrácet svůj tvar, kovové či kožené řemínky se začnou brzy škrábat, začne mizet původní struktura povrchu, produkty jednoduše začnou velmi brzy vypadat „použité“. U originálních a drahých produktů je to naopak, při správné péči nenastane, že by šla kvalita dolů, protože kvalitě a volbě materiálů byl výrobcem věnován dostatek pozornosti, a tak si kupujete něco trvalého. U drahých produktů se mnohem méně počítá s chybou a brzkým nahrazením něčím novým, poctivý výrobce i kupující očekává, že výrobek bude používán přinejmenším roky, pakliže je to vzhledem k jeho povaze možné. Samozřejmě, bavíme-li se o bezdrátových sluchátkách, jejichž nejslabším článkem je nevyměnitelná baterie, je jasné, že jejich životnost je o to nižší a že budou jednoho krásného dne použitelné

Bájný ekosystém Applu je asi na vrcholu pyramidy a funguje jednoduše nejlépe, protože jeho produkty jsou na něm a kooperaci s ostatními produkty vyloženě závislé.

pouze skrze drát, ale kromě toho by se jim časem nemělo nic jiného stát. „Značkovým“ produktům se prostě dá obecně více věřit.

PODPORA A PŘIDANÁ HODNOTA

Produkty za vyšší ceny často rovněž přicházejí s řadou dalších výhod, které je odlišují od konkurence. Produkty, s nimiž to výrobce myslí vážně, dnes mají příslušnou mobilní aplikaci, která vám umožňuje další nastavení a lepší ovládání produktu, samotná aplikace je přehledná, dobře zpracovaná a především dostává pravidelné aktualizace, stejně jako produkt sám. K dispozici může být jakýsi ekosystém dalších produktů, řekněme rodina, do které váš produkt zapadne, a propojené produkty pak dohromady dělají lepší službu, než kdybyste je používali zvlášť. Můžeme sem však zahrnout třeba i pouhé příslušenství, které pak k sobě nejen hezky ladí, ale i dobře funguje.

Určitě vám v souvislosti se slovem ekosystém vytanul na myslí bájný ekosystém Applu, který je asi na vrcholu pyramidy a funguje jednoduše nejlépe, protože jeho produkty jsou na něm a kooperaci s ostatními produkty vyloženě závislé. Vytvořit produktové impérium ve stylu Apple s tak sofistikovanou provázaností jednotlivých vlastností operačních systémů jednotlivých součástí systému je něco nevidaného a neobyčejně složitého, co nikdo jiný na světě nedovedl. Oni sice říkají, že ekosystém Applu je svazující a nedává uživatelům dostatečnou volnost, ale kdyby to tak skutečně bylo, Apple by se nikdy nestal nejúspěšnější firmou na světě a každý by se za ním neohlížel jako za předlohou pro vlastní práci. Jistě, nemůžete si dělat, co chcete, ale možnost mít spolupracující zařízení je tak láková a výhodná, že po tom prostě každý sáhne. Konkurence si začíná uvědomovat obrovskou výhodu, kterou Apple má, když svá

zařízení vyrábí svým způsobem, protože prostě je schopen nabídnout něco, co oni ne. Vzniká tím tak něco navíc, jakási přidaná hodnota, kterou neplatíte přímo, ale její cena je zahrnuta v pořizovací ceně jednotlivých výrobků, protože získáváte možnost těch výhod dosyta využívat. Nekupujete si tak už jen jednu věc, ale kus něčeho většího, je to modulární svět a vy máte na výběr, zda budete svůj iPhone využívat tak či onak, je to čistě na vás. Jsou tu lidé, co mají od Applu vše a nedají na to dopustit, a jsem tu třeba já, který jsem si z ekosystému vyzobal jen něco a např. takových AirPods jsem se vzdal ve prospěch dle mého názoru lépe hrajících sluchátek a jsem rovněž naprosto spokojen, je to opravdu na každém a jeho individuálním úsudku.

ODRAZ SEBE SAMA

Premiové produkty o vás ale také něco vyjadřují. Je to lidská přirozenost a všem je jasné, pokud se podívá na lidi okolo, co jsou zač už podle toho, jaké věci mají a co používají. Je-li něčí život jak se říká halabala, vidíte, že věcem, které používá a co dělá, nepřikládá velkou pozornost. Je to dost možná člověk zajímavější se spíše o cenu než poměr ceny a výkonu, který neklade důraz na obecný prospěch, který by mohl ze svých produktů mít, protože je kupuje jako by nahodile. Lidé jako já to tak ale nevidí, protože

se právě nechtějí potýkat s výše uvedenými nástrahami. Nechtějí, aby byly jejich produkty „každý pes, jiná ves“, nechtějí, aby se k sobě nehodily vzhledem ani kvalitou, aby mezi nimi byly kvalitativní rozdíly, aby hrozilo, že se kterýkoli z nich brzy rozbije a bude potřeba řešit jeho rychlou náhradu.

Pokud si člověk kupuje produkty určitého typu, dává tím najevo, že se na věci okolo sebe chce spolehnout, má v nich pořádek a dává si na nich záležet, což vypovídá i o jeho vnitřním nastavení, že je to dost možná člověk důkladný a důsledný. Věci, které děláme, a věci, s nimiž pracujeme, jsou naším odrazem a já se obávám, že jsou to zpravidla jen produkty určité kvality, které v sobě skrývají tento vnitřní smysl, na kterém jejich vlastnictví stavíme. To, že používám iPhone, tento článek píšu na konkrétní klávesnici, na zápěstí mám konkrétní hodinky a kávu piju z konkrétního šálku, má samo o sobě jakýsi smysl a dává to tak i smysl dohromady, protože ty produkty mají něco společné. Můžeme tomu říkat kvalita, můžeme tomu říkat řemeslná práce, můžeme tomu říkat vášeň výrobce, vyberte si. Rozhodně to ale není náhoda a rozhodně to není beze smyslu. Být obklopen kvalitními produkty šlechtí ducha a nepoužívat ošizené výrobky odráží, že ctíme kvalitu, čas a úsilí, které bylo při jejich výrobě vynaloženo, a že pro nás život není jen tak.

NEXT
NEXT

